

HOTĂRÂRE
Nr. 3-70/2023

mun.Chișinău

26 mai 202

Colegiul de disciplină și etică din subordinea Consiliului Superior al Procurorilor, având în componența sa:

Președintele colegiului - Vladislav Guțan

Membrii colegiului -Victor Comerzan

Elena Cazacov

Alexandru Lozan

Octavian Lazarev

Pavel Turcan

Oleg Televca

Examinând în ședința publică contestația XXXXXX, privind anularea Deciziei din xx.xx.2023 a Inspecției Procurorilor a Procuraturii Generale, privind încetarea procedurii disciplinare în privința procurorului adjunct al procurorului-șef al Procuraturii mun. Chișinău, șef al Oficiului XXXXXX, XXXXXX, și procurorilor din subordine, XXXXXX și XXXXXX, din motivul că nu au fost identificate temeiuri de tragere la răspundere disciplinară

A CONSTATAT

La data de xx.xx.2023 a fost emisă Decizia Inspectorului din cadrul Inspecției Procurorilor a Procuraturii Generale, Nicolae Tricolici, privind încetarea procedurii disciplinare în privința ex-procurorului adjunct al procurorului-șef al Procuraturii mun. Chișinău, șef al Oficiului XXXXXX, XXXXXX, și procurorilor din aceeași Procuratură, XXXXXX și XXXXXX, din motivul că nu au fost identificate temeiuri de tragere la răspundere disciplinară.

La data de xx.xx.2023, XXXXXX a depus contestație privind anularea Deciziei din xx.xx.2023, cu atragerea la răspundere disciplinară a procurorilor XXXXXX, XXXXXX și XXXXXX, pentru faptele ce constituie abatere disciplinară menționate în sesizarea și contestația depuse.

La xx.xx.2022 Inspecția procurorilor a înregistrat conform Regulamentului cu privire la organizarea, competența și modul de funcționare al Inspecției procurorilor, sesizarea a XXXXXX XXXXXX, XXXXXX și XXXXXX, parvenită de la Consiliul Superior al Procurorilor, privind tragerea la răspundere disciplinară a procurorului, adjunct al procurorului-șef al Procuraturii mun. Chișinău, Șef al Oficiului XXXXXX, XXXXXX și a procurorilor din subordine XXXXXX, XXXXXX, pentru faptele ce pot constitui abateri disciplinare la gestionarea procesului penal nr. XXXXXX.

Autorii sesizării invocă, că la xx.xx.2020 în Registrul de evidență a infracțiunilor al IP XXXXXX, DP mun. Chișinău a fost înregistrat procesul penal menționat, în baza plângerii XXXXXX, în privința factorilor de decizie ai XXXXXX și XXXXXX, pe faptul [...], însă procurorii menționați în loc să examineze cazul deplin, obiectiv și sub toate aspectele emit ordonanțe neîntemeiate.

Inițial, la xx.xx.2020 procurorul XXXXXX a emis ordonanța de refuz în pornirea urmăririi penale, din lipsa elementelor infracțiunii.

XXXXXX, nefiind de acord cu hotărârea, a depus o plângere procurorului ierarhic superior, dlui XXXXXX care, examinând-o în conformitate cu prevederile art.299¹ din Codul de procedură penală, la xx.xx.2020, a respins-o ca neîntemeiată, menținând ordonanța de refuz în pornirea urmăririi penale din xx.xx.2020.

Prin încheierea Judecătorei Chișinău, sediul XXXXXX, din xx.xx.2021, s-a admis plângerea XXXXXX, depusă în condițiile art.313 din Codul de procedură penală și s-a declarat nulitatea ordonanțelor procurorilor din xx.xx.2020 și xx.xx.2020.

Instanța de judecată a considerat pripită concluzia procurorului privind lipsa elementelor infracțiunii, din considerentul intențării procesului de insolvență, or, anume faptul dat urma a fi apreciat în raport cu celelalte probe, și nemijlocit să genereze obligatoriu efectuarea mai multor acțiuni procesuale, fără a se limita la simpla audiere a reprezentantului persoanei juridice care a și depus plângerea.

Procurorul XXXXXX fără să examineze cazul multilateral, din nou, la xx.xx.2022, neîntemeiat a refuzat în pornirea urmăririi penale, din lipsa elementelor infracțiunii.

Autorii sesizării consideră că la caz se constată o lezare vădită a drepturilor fundamentale ale XXXXXX de către organul de urmărire penală, lucru inadmisibil într-un stat de drept.

Procurorul XXXXXX a explicat, că la xx.xx.2020 ofițerul de urmărire penală al IP XXXXXX, DP mun. Chișinău, XXXXXX, a prezentat materialele procesului penal cu propunere de a nu începe urmărirea penală, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Analizând propunerea ofițerului de urmărire penală, în raport cu materialele procesului penal, a conchis că aceasta urmează a fi admisă cu dispunerea neînceperii urmăririi penale și clasării procesului penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, din următoarele considerente:

Conform materialelor procesului penal, administratorii XXXXXX s-au adresat cu o plângere în privința acțiunilor pretins a fi ilegale a factorilor de decizie ai XXXXXX și XXXXXX, în persoana cet. XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, care sunt debitori ai XXXXXX, în baza contractelor de împrumut, pentru faptul săvârșirii acțiunilor ilegale de înstrăinare în cazurile nepermise de lege, tănuirea bunurilor gajate.

Conform informației prezentate de XXXXXX, companiile XXXXXX, XXXXXX, conform contractelor de împrumut, au efectuat achitări pentru împrumuturile acordate, având restanțe la acest capitol.

Mai mult, bunurile gajate au fost amplasate în XXXXXX.

Potrivit explicațiilor Plenului Curții Supreme de Justiție, indicate în pct.2 al Hotărârii nr.23 din 28 iunie 2006 „Cu privire la practica judiciară în procesele penale despre sustragerea bunurilor”, în sensul legii, se consideră sustragere luarea ilegală și gratuită a bunurilor din posesia altuia, care a cauzat un prejudiciu patrimonial efectiv acestuia, săvârșită în scop acaparator.

De asemenea, Plenul menționează că faptele ilegale, care nu sunt îndreptate spre însușire, nu constituie sustragere.

Respectiv pe caz, la xx.xx.2020, a fost emisă ordonanță de refuz în pornirea

urmăririi penale din lipsa elementelor infracțiunii prevăzute de art.251 din Codul Penal, soluție menținută de către procurorul ierarhic superior, însă ordonanțele emise au fost anulate de către judecătorul de instrucție în ordinea art.313 din Codul de procedură penală, din considerente pur formale, considerând că mai urma de efectuat careva acțiuni procesuale.

Ulterior, procesul penal a fost examinat de către procurorul XXXXXX, care la fel a emis ordonanță de refuz în pornirea urmăririi penale.

Procurorul XXXXXX a explicat că procesul penal i-a fost repartizat ei spre examinare suplimentară, deoarece procurorul XXXXXX se afla la acel moment în concediu anual de odihnă.

După efectuarea acțiunilor de urmărire penală necesare, la xx.xx.2022 a emis ordonanță de refuz în pornirea urmăririi penale și clasarea procesului penal din lipsa elementelor infracțiunii, soluție menținută de procurorul ierarhic superior, XXXXXX, prin ordonanța din xx.xx.2022.

În prezent, ordonanța procurorului XXXXXX se prezumă a fi legală, deoarece nu a fost contestată conform art.313 din Codul de procedură penală la judecătorul de instrucție.

În confirmarea argumentelor expuse, procurorii XXXXXX și XXXXXX au prezentat, pentru a fi anexate la materialele cauzei penale, copiile actelor procesuale emise.

Urmare a verificării sesizării și a materialului probator, s-a constatat că acțiunile procurorului adjunct al procurorului-șef al Procuraturii mun. Chișinău, Șef al Oficiului XXXXXX, XXXXXX și procurorilor din subordine XXXXXX și XXXXXX, nu constituie abatere disciplinară, nefiind stabilite careva încălcări ale normelor procesual penale și de etică a procurorilor.

Procurorii XXXXXX, XXXXXX și XXXXXX au emis actele procesuale reieșind din aprecierea probelor administrate care le-au permis să adopte soluții și nu s-au stabilit fapte dubioase din partea lor, ceea ce indică la lipsa temeiurilor de tragere a lor la răspundere disciplinară.

Conform prevederilor art.3 alin.(4) din Legea cu privire la procuratură nr.3 din 25.02.2016, procurorul își desfășoară activitatea în baza principiilor legalității, imparțialității, responsabilității și independenței procesuale de a lua în mod independent și unipersonal decizii în cauzele penale pe care le gestionează.

Prin decizia din xx.xx.2022 s-a încetat procedura disciplinară în privința procurorilor menționați, din motivul că nu au fost identificate temeiuri de tragere la răspundere disciplinară.

Nefiind de acord cu soluția Inspecției procurorilor, autorii sesizării au contestat-o în ordinea art.49 alin.(4) din Legea nr.3 din 25.02.2016 cu privire la Procuratură la Colegiul de disciplină și etică, care prin Hotărârea nr.3-105/2022 din xx.xx.2022 a respins-o, menținând decizia Inspecției procurorilor din xx.xx.2022.

La xx.xx.2022 administratorii și membrii Organului Executiv al XXXXXX, XXXXXX și XXXXXX au depus contestație la Consiliul Superior al Procurorilor, prin care au solicitat anularea hotărârii Colegiului de disciplină din xx.xx.2022 și a deciziei Inspecției procurorilor din xx.xx.2022.

Prin hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-276/2022, din

xx.xx.2022, a fost admisă contestația depusă și a fost casată hotărârea Colegiului de disciplină și etică nr.3-105/2022 din xx.xx.2022 și decizia Inspecției procurorilor din xx.xx.2022, privind încetarea procedurii disciplinare în privința procurorului, adjunct al procurorului-șef al Procuraturii mun. Chișinău, Șef al Oficiului XXXXXX, XXXXXX, procurorilor din subordine XXXXXX și XXXXXX, din lipsa temeiurilor de tragere la răspundere disciplinară.

Procedura disciplinară a fost restituită Inspecției procurorilor pentru efectuarea investigațiilor suplimentare în scopul stabilirii adevărului și identificarea datelor concludente din care să se poată stabili existența sau inexistența elementelor unei abateri disciplinare.

Consiliul Superior al Procurorilor a menționat că identificarea tuturor factorilor trebuia să fie unul dintre elementele procedurii disciplinare, însă aceste aspecte importante nu au fost clarificate și nu au constituit obiect de analiză, ceea ce generează dubii rezonabile privind profunzimea verificărilor efectuate și condiționează îndoieli privind veridicitatea argumentelor prezentate de Inspecția procurorilor și Colegiul de disciplină și etică.

În opinia Consiliului Superior al Procurorilor, concluziile despre lipsa elementelor abaterii disciplinare, formulate în decizia Inspecției procurorilor și în hotărârea Colegiului de disciplină și etică, nu sunt întemeiate și la emiterea acestora nu s-a dat apreciere tuturor circumstanțelor invocate de autorii sesizării.

Inspecția procurorilor urmează să analizeze toate actele emise, prin care s-a constatat ilegalitatea anumitor acțiuni sau inacțiuni ale procurorilor, ofițerilor de urmărire penală și să individualizeze acțiunile/inacțiunile fiecărui procuror pentru a le da o apreciere prin prisma întrunirii condițiilor de intervenire a răspunderii disciplinare.

Atât Inspecția procurorilor, cât și Colegiul de disciplină și etică și-au întemeiat soluțiile privind lipsa temeiurilor de tragere la răspundere disciplinară prin prisma necesității respectării principiului independenței procesuale a procurorului, care îi oferă posibilitatea de a lua în mod independent și unipersonal decizii în cauzele pe care le gestionează.

Inspecția procurorilor s-a limitat, în mare parte, la actele de procedură care au fost puse la dispoziție de către XXXXXX, care a sesizat despre pretinse abateri disciplinare din partea procurorilor, fără a clarifica implicarea procurorilor în procesul de administrare a probelor, dacă a avut un rol activ și au înaintat organului de urmărire penală indicații pentru stabilirea adevărului.

În cadrul efectuării investigațiilor suplimentare a fost audiată procurorul XXXXXX, care a explicat că, examinând procesul penal la xx.xx.2022, a adoptat o hotărâre legală de neîncepere a urmăririi penale, deoarece toate acțiunile necesare au fost efectuate, fiind întreprinse măsuri concrete în vederea constatării faptelor infracționale invocate de către petenți în plângere.

În rezultatul efectuării tuturor acțiunilor de urmărire penală, organul de urmărire penală nu a constatat careva fapte infracționale sau abateri de la prevederile normelor legale în acțiunile factorilor de decizie ai XXXXXX și XXXXXX, în persoana cet. XXXXXX, XXXXXX și XXXXXX, și de aceea a ajuns la concluzia că relațiile de conflict existente între părți sunt de ordin civil, soluționarea cărora ține de competența instanței de judecată, unde petenții și sunt în drept să se adreseze.

La xx.xx.2022 reprezentanții XXXXXX, XXXXXX și XXXXXX au înaintat o plângere în ordinea stabilită de art. 313 din Codul de procedură penală Judecătorei Chișinău, sediul XXXXXX, cu privire la anularea ordonanței din xx.xx.2022, privind refuzul în pornirea urmăririi penale și a ordonanței procurorului, adjunct al procurorului-șef al Procuraturii mun. Chișinău, șef al Oficiului XXXXXX, XXXXXX, din xx.xx.2022, de respingere a plângerii, cu obligarea organului de urmărire penală de a dispune pornirea urmăririi penale.

Prin încheierea judecătorului de instrucție din cadrul Judecătorei Chișinău, sediul XXXXXX, XXXXXX, din xx.xx.2022, a fost respinsă plângerea reprezentanților XXXXXX, XXXXXX și XXXXXX înaintată în ordinea art.313 din Codul de procedură penală, ca fiind neîntemeiată, cu menținerea fără modificări a ordonanțelor contestate.

Petiționarilor li s-a explicat că sunt în drept să atace încheierea cu recurs la Curtea de Apel Chișinău în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătorei Chișinău, sediul XXXXXX.

Din discuția cu greșierul judecătorului XXXXXX s-a aflat că până în prezent petiționarilor nu au contestat hotărârea judecătorului de instrucție, din xx.xx.2022, la Curtea de Apel.

Astfel, analizând rezultatele verificării sesizării și contestației depuse de XXXXXX, Colegiul de Disciplină și Etică conchide următoarele:

Potrivit prevederilor art.3 din Legea cu privire la Procuratură, procurorul își desfășoară activitatea în baza principiilor legalității, imparțialității, rezonabilității, integrității și independenței procesuale, care îi oferă posibilitatea de a lua în mod independent și unipersonal decizii în cauzele pe care le gestionează.

Independența procesuală a procurorului este asigurată prin garanții care exclud orice influență politică, financiară, administrativă sau de altă natură asupra procurorului, legată de exercitarea atribuțiilor sale.

Procurorul, în conformitate cu prevederile art.49 alin.(1) lit.a) din Legea cu privire la Procuratură, poate fi tras la răspundere disciplinară dacă în urma verificării argumentelor sesizării, Inspekția procurorilor va constata temeuri rezonabile privind comiterea unei abateri disciplinare de către procuror.

Dezacordul cu rezultatele examinării plângerilor de către procuror, nu poate servi temei pentru tragere la răspundere disciplinară, cu atât mai mult, că în condițiile prevederilor art. 13 din Legea cu privire la Procuratură și ale Codului de procedură penală, activitatea procurorului poate fi supusă controlului din partea procurorului ierarhic superior și a instanței judecătorești (art.299¹ și art.313 Cod de procedură penală).

Urmare verificării sesizării și contestației și materialului probator, Colegiul de Disciplină și Etică stabilește că alegațiile XXXXXX nu s-au confirmat, iar acțiunile procurorului adjunct al procurorului-șef al Procuraturii mun. Chișinău, șef al Oficiului XXXXXX, XXXXXX, și procurorilor din subordine, XXXXXX și XXXXXX nu constituie abatere disciplinară.

Procurorii a acționat conform atribuțiilor funcționale și legii cu privire la Procuratură, care prevăd că procurorul își desfășoară activitatea în baza principiilor legalității și independenței procesuale, care îi oferă posibilitatea de a lua în mod independent și unipersonal decizii în cauzele pe care le gestionează.

Reieșind din materialele administrate și explicațiile prezentate, necesită a fi subliniat faptul că Colegiul de Disciplină și Etică nu examinează legalitatea însăși a actelor dispuse în cadrul examinării urmăririi penale, reprezentării acuzării în instanță, dar verifică și se expune asupra modului în care decide un procuror să acționeze într-o speță concretă și corespunderea acestui mod legilor și actelor normative în vigoare ce reglementează conduita profesională a procurorului.

Legislația muncii, practica și doctrina în materia răspunderii disciplinare, au stabilit unanim că abaterea disciplinară reprezintă acea încălcare cu vinovăție, a obligațiilor de serviciu sau a normelor de comportare la serviciu, constând într-o acțiune sau omisiune, săvârșită de către o persoană, subiect al raporturilor de muncă. În ceea ce privește răspunderea disciplinară a procurorilor, aceasta este una specifică și derivă din statutul profesional distinct al acestora, ce prezintă anumite particularități specifice.

Angajarea răspunderii disciplinare este supusă cerinței îndeplinirii cumulative obligatorii a condițiilor generale - faptă, vinovăție, legătura de cauzalitate între fapta ilicită și rezultatul produs, iar în ceea ce privește vinovăția, aceasta trebuie constatată în mod cert, pe baza probatoriului administrat în cauză.

Colegiul constată că în cazul prezentat, materialul probator administrat atât în faza controlului de către Inspekția Procurorilor, cât și în procesul examinării nemijlocite de către Colegiu, denotă cu certitudine că elementele abaterii disciplinare menționate, nu sunt întrunite.

Luând în considerație că în cadrul controlului nu s-a stabilit încălcarea cu vinovăție de către procurorul adjunct al procurorului-șef al Procuraturii mun. Chișinău, șef al Oficiului XXXXXX, XXXXXX, și procurorilor din subordine, XXXXXX și XXXXXX, a obligațiilor corespunzătoare funcției pe care o dețin, iar condițiile pentru atragere la răspundere disciplinară nu sunt îndeplinite cumulativ, nu au fost identificate temeieri de atragere la răspundere disciplinară conform art.38 din Legea cu privire la Procuratură.

Astfel, în rezultatul examinării contestației asupra Deciziei de încetare a procedurii disciplinare în privința procurorului adjunct al procurorului-șef al Procuraturii mun. Chișinău, șef al Oficiului XXXXXX, XXXXXX, și procurorilor din subordine, XXXXXX și XXXXXX, a materialelor prezentate, se constată că informațiile cauzei disciplinare acumulate de către Inspekția Procurorilor sunt complete și suficiente, iar soluția adoptată este obiectivă și întemeiată.

În contextul celor expuse, în rezultatul examinării contestației, Colegiul de Disciplină și Etică ajunge la concluzia că în faptele descrise în privința procurorului adjunct al procurorului-șef al Procuraturii mun. Chișinău, șef al Oficiului XXXXXX, XXXXXX, și procurorilor din subordine, XXXXXX și XXXXXX, nu sunt confirmate acțiuni ce ar constitui abateri disciplinare, iar Decizia Inspekției Procurorilor a Procuraturii Generale din xx.xx.2023 este întemeiată și legală.

În temeiul pct.77⁵, 77⁶ din Regulamentul privind organizarea și activitatea Colegiului de Disciplină și Etică, examinând contestația asupra Deciziei de încetare a procedurii disciplinare emise în privința procurorului adjunct al procurorului-șef al Procuraturii mun. Chișinău, șef al Oficiului XXXXXX, XXXXXX, și procurorilor din subordine, XXXXXX și XXXXXX, din xx.xx.2023, emisă de Inspekția Procurorilor a Procuraturii Generale, Colegiul de Disciplină și Etică

HOTĂRĂȘTE

1. A respinge contestația din xx.xx.2023 și a menține Decizia din 06.03.2023, privind încetarea procedurii disciplinare în privința procurorului adjunct al procurorului-șef al Procuraturii mun. Chișinău, șef al Oficiului XXXXXX, XXXXXX, și procurorilor din subordine, XXXXXX și XXXXXX;

2. Hotărârea este cu drept de contestare la Consiliul Superior al Procurorilor în termen de 5 zile de la data pronunțării.

Președintele colegiului:

Vladislav Guțan _____ semnat _____

Membrii Colegiului:

Victor Comerzan _____ semnat _____

Elena Cazacov _____ semnat _____

Alexandru Lozan _____ semnat _____

Octavian Lazarev _____ semnat _____

Pavel Țurcan _____ semnat _____

Oleg Televca _____ semnat _____